Nr. 23. Warszawa, dnia 10 Kwietnia 1919 r. Rok II

# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

**Cena numeru pojedyńczego 1 mk. Z zaboru austrjackiego i z terenów b. okupacji austrjackiej można wpłacać za numer Dziennika Urzędowego M. S. W." 1 kor. 75 h. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.**

**Redakcja i Administracja: Pałac Brühlowski, pl. Saski Nr. 9.**



## I.

### 298.

### USTAWA

### w przedmiocie obowiązkowego stemplowania papierowych znaków pieniężnych, ich opodatkowania i częściowej ich wymiany na asygnaty pożyczki państwowej.

Art. 1.

W celu łatwiejszego spieniężenia powszechnej pożyczki państwowej polskiej, tudzież zapewnienia posiadaczom znaków pieniężnych, dopuszczonych dotychczas w Polsce do prawnego obiegu, korzystnej tych znaków wymiany na nową walutę polską (art. 10) ustanawia się obowiązkowe stemplowanie marek polskich, marek niemieckich, koron austrjacko-węgierskich i rosyjskich rubli carskich. Jednocześnie ze stemplowaniem znaków pieniężnych ustanawia się pobór jednorazowego podatku, podług art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 2.

Wszyscy posiadacze w Polsce znaków pieniężnych, w art. 1 do obowiązkowego stemplowania przeznaczonych, są obowiązani przedłożyć je do ostemplowania instytucjom, które w tym celu wskaże i ogłosi Minister Skarbu. Równocześnie Minister Skarbu wyznaczy i poda do publicznej wiadomości termin wykonania rzeczonego obowiązku.

Art 3.

Jeśli ogólna wartość nominalna znaków pieniężnych, przedłożonych do ostemplowania przez jednego okaziciela, czy w jednej, czy w różnych walutach, nie przenosi ogółem 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron, okaziciel otrzyma znaki swe z powrotem, ostemplowane bez potrącenia podatku.

Art. 4.

Jeżeli ogólna wartość nominalna znaków pieniężnych, przedłożonych do ostemplowania

przez jednego okaziciela, przenosi łącznie 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron, okaziciel otrzyma połowę nadwyżki w znakach ostemplowanych, drugą zaś połowę w 4% asygnatach skarbowych z roku 1919, które Państwo wydaje na mocy niniejszej ustawy. Asygnaty te zostaną wykupione po potrąceniu podatku w dniu 1 maja 1920 roku po 102 za sto. Procent, potrącony za czas od dnia nabycia do dnia płatności asygnat, stanowi podatek.

Asygnaty skarbowe będą uwzględnione przy obliczaniu przymusowego udziału w nabywaniu pożyczki państwowej, o ile przymus taki w stosunku do całego majątku obywateli zostanie wprowadzony.

O ile zapas asygnat skarbowych okaże się niewystarczający, instytucja stemplująca wyda okazicielowi kwity tymczasowe, które mają być uważane za równoznaczne z asygnatami.

Zwrot okazicielowi połowy jego znaków pieniężnych, przedłożonych w różnych walutach lub w znakach różnej wartości, odbywa się z zachowaniem takiego samego stosunku ilościowego walut i—o ile to możliwe — także znaków pieniężnych, w jakim je przedłożono.

Art. 5.

Każdy posiadacz znaków pieniężnych obowiązany jest przedłożyć je do ostemplowania w instytucji stemplującej w miejscu stałego zamieszkania lub siedziby, względnie pobytu. Jeśli zaś posiada znaki pieniężne w kilku różnych miejscowościach, może je przedłożyć do ostemplowania w odpowiednich instytucjach miejscowych, ale jest obowiązany złożyć w instytucji właściwej według jego zamieszkania, siedziby lub pobytu zaświadczenie owych innych instytucji, w których się ostemplowanie jego znaków pieniężnych odbyło, o sumie ostemplowanych tam jego znaków pieniężnych oraz otrzymanych przezeń asygnat skarbowych.

Art. 6.

Znaki pieniężne, znajdujące się w posiadaniu członków rodziny, żyjących we wspólności gospodarczej, liczą się ze względu na art. 3 i 4 niniejszej ustawy, jako jedna suma ogólna. Głowa rodziny jest przeto obowiązana przedłożyć je łącznie do ostemplowania,

Art. 7.

Ostemplowanie znaków pieniężnych, zwracanych okazicielowi, odbywa się przez odbicie na nich stempla z wizerunkiem Orła Polskiego i z napisem „Podatek opłacony“.

Jednocześnie instytucja stemplująca sprawdzi tożsamość osoby okaziciela i zapisze do swego rejestru jego imię, nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania oraz sumę przedłożonych przezeń i sumę zwróconych mu znaków pieniężnych.

Art. 8.

Znaki pieniężne, zatrzymane wzamian za wydane okazicielowi asygnaty skarbowe, instytucja stemplująca odsyła nieostemplowane do kas skarbowych, przez Ministra Skarbu wyznaczonych. Skarb państwa przed puszczeniem tych znaków pieniężnych w obieg w kraju winien je ostemplować w sposób, w ust. 1 art. 7 przepisany.

Art. 9.

Asygnaty skarbowe, wydane na mocy niniejszej ustawy, mogą być po terminie rozpoczęcia stemplowania znaków pieniężnych używane do spłacania wszelkich zobowiązań, a to do wysokości 50% każdego takiego długu, o ile tenże wynosi więcej, niż 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron. Wierzyciel jest obowiązany do przyjęcia tych asygnat z uwzględnieniem narosłych procentów zamiast gotówki. Obowiązek ten wierzyciela ustaje w miesiąc po powstaniu Banku Polskiego (art. 10).

Przepis powyższy nie zmienia rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1918 roku, dotyczącego waluty rublowej w b. Jenerał Gubernatorstwie Warszawskiem (Dz. Rozp. Jen. Gub. Warsz. № 119, z roku 1918, poz. 495).

Wierzyciel, odbierający taki dług ratami, jest obowiązany przyjąć całą resztę długu asygnatami skarbowemi, jeżeli w ratach poprzednich połowę długu lub więcej otrzymał już w gotówce; w razie zaś, jeżeli poprzednio otrzymał gotówką mniej niż połowę całego długu, wymagać może nadal gotówki tylko tyle, ile jej wobec gotówki poprzednio uiszczonej do połowy całego długu brakuje. Pokwitowanie wierzyciela, nie wskazujące rodzaju walorów, w jakich zapłatę otrzymał, należy uważać jako pokwitowanie zapłaty gotówką.

Asygnaty skarbowe mogą być również używane bez ograniczenia do spłacania podatków.

Art. 10.

Niezwłocznie po powstaniu i rozpoczęciu działalności Banku Polskiego, tenże Bank wzamian za ostemplowane marki, ruble i korony wyda ich posiadaczom nowe pieniądze papierowe polskie, po kursie urzędowym, który Sejm uchwali. Posiadacze ostemplowanych znaków pieniężnych przedłożą je do wymiany na nową walutę polską w tych samych instytucjach, które poprzednio dokonały ostemplowania ich znaków pieniężnych. O ile się wówczas okaże, że ogólna suma, przedłożona przez okaziciela do wymiany na walutę polską, jest znacznie większą od sumy poprzednio ostemplowanej, instytucje wymieniające mają prawo domagać się wyjaśnienia, czy nadwyżka nabyta została w sposób legalny.

Art. 11.

Znaki pieniężne, podlegające obowiązkowemu ostemplowaniu (art. 1), a w czasokresie przez Ministra Skarbu wyznaczonym (art. 2) nieostemplowane, ulegają konfiskacie. Wszelako w wypadkach, w których będzie udowodnione, że dostały się do Polski drogą legalną, lub że uchybienie terminu ostemplowania nastąpiło wskutek przeszkód istotnych i usprawiedliwionych, Minister Skarbu ma prawo i po upływie terminu zezwolić na ostemplowanie rzeczonych znaków pieniężnych i ich wymianę wedle zasad art. 3 i 4.

Art. 12.

Winni podrobienia ostemplowania znaków pieniężnych (art. 7), jako też winni świadomego wydania, przyjęcia, przechowania, przewożenia lub rozpowszechniania znaków z ostemplowaniem podrobionem — ulegną karom, przewidzianym w kodeksach karnych, obowiązujących na ziemiach polskich za podrabianie i puszczanie w obieg podrobionych banknotów państwowych.

Art. 13.

Winni świadomego pogwałcenia lub obejścia przepisów niniejszej ustawy lub wydanych na jej podstawie zarządzeń Ministra Skarbu, bądź przez ukrycie w całości lub częściowo swoich lub cudzych znaków pieniężnych przed ostemplowaniem, bądź przez kłamliwe oświadczenia o dokonanem ostemplowaniu takich znaków lub o ich wymianie na pożyczkę państwową, bądź przez wycofanie ostemplowanych znaków pieniężnych z pod obowiązkowej ich wymiany na asygnaty skarbowe,—ulegną za to karze więzienia do lat 5 i grzywnom do 300.000 marek lub 300.000 koron. albo jednej z tych kar.

Art. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Warszawa, dn. 26 marca 1919 r.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

„Dz. Pr.“ z dn. 29.III 1919 r. № 27 poz. 245.

## 299.

## USTAWA

### w przedmiocie wstrzymania biegu przedawnienia niektórych roszczeń na obszarze byłego zaboru austrjackiego.

Art. 1.

Czasu od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 30 czerwca 1920 r. włącznie nie wlicza się do czasokresu trzechletniego przedawnienia roszczeń wymienionych w §§ 1480, 1486 i 1489 ust. cyw., jeżeli ten czasokres upływa w czasie wyżej oznaczonym.

Art. 2.

Odsetki i inne powrotne należytości uboczne, które w dniu 1-go listopada 1918 roku nie zalegały ponad trzy lata, mają w egzekucyjnem postępowaniu sprzedażnem majątku ruchomego równe pierwszeństwo z kapitałem lub prawem poboru, jeżeli sprzedaż przymusowa będzie dokonana przed dniem 1 lipca 1920 r. (§§ 286, 216 ust. 2 ord. egz.).

Art. 3.

Postanowienia art. 1 i 2 nie mają zastosowania w sprawach, które zostały przez sąd prawomocnie rozstrzygnięte lub ugodą załatwione.

Art. 4.

Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze byłego zaboru austrjackiego.

Art. 5.

Rozporządzenie tymczasowego Komitetu Rządzącego z daty Lwów 17 stycznia 1919 r., ogłoszone w Gazecie Lwowskiej z dnia 23 stycznia 1919 r., znosi się.

Art. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Sprawiedliwości.

Warszawa, dn. 26 marca 1919 r.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Supiński*

„Dz. Pr.“ z dn. 29.III 1919 r. № 27 poz. 246.

## 300.

## STATUT

### Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

### I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest instytucją naukową, mającą za zadanie prowadzenie badań naukowych we wszelkich gałęziach wiedzy, związanych z gospodarstwem wiejskiem, przygotowywanie przyszłych badaczy naukowych w tych gałęziach wiedzy oraz dawanie młodzieży niezależnego

wykształcenia naukowego, niezbędnego do umiejętnej, samodzielnej i pożytecznej działalności zawodowej na tych wszelkich polach, które są związane z gospodarstwem wiejskiem.

Art. 2.

Szkoła jest zakładem państwowym, podlegającym władzy zwierzchniej Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3.

Szkoła jest osobą prawną, może nabywać majątki sposobami, przez prawo przewidzianemi, zarządzać mieniem swojem oraz bronić praw swoich w sądzie. W szczególności ma prawo przyjmowania za zgodą Ministra W. R. i O. P. darowizn i zapisów, przeznaczonych bądź na cele naukowe i pedagogiczne, bądź też na dobroczynne, związane z zadaniami Szkoły.

Art. 4.

Szkoła posiada własną pieczęć z herbem Państwa Polskiego oraz napisem: „Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie".

Art. 5.

Językiem urzędowym i wykładowym Szkoły jest język polski.

## II. Skład Szkoły.

Art. 6.

W skład Szkoły wchodzą wszyscy wykładający wraz z siłami naukowemi pomocniczemi, wszyscy studenci imatrykulowani oraz urzędnicy i służba Szkoły.

Art. 7.

Celem zadośćuczynienia specjalnym potrzebom poszczególnych gałęzi wiedzy, związanych z gospodarstwem wiejskiem, tworzone są w Szkole odrębne wydziały.

Liczbę i rodzaj wydziałów określi specjalne rozporządzenie Ministra W. R. i O. P.

Art. 8.

W skład każdego wydziału wchodzą wszyscy wykładający na tym wydziale wraz z siłami naukowemi pomocniczemi oraz wszystkimi studentami imatrykulowanymi na wydziale. Wykładający przedmioty ogólne należą do dwóch lub większej liczby odpowiednich wydziałów.

Art. 9.

Wykładający w Szkole dzielą się na:

1. profesorów zwyczajnych,
2. „ nadzwyczajnych,
3. „ honorowych,
4. docentów prywatnych,
5. „ płatnych,
6. nauczycieli umiejętności praktycznych.

Art. 10.

Siły naukowe pomocnicze dodawane są w razie potrzeby kierownikom poszczególnych zakładów Szkoły i dzielą się na:

1. adjunktów, prosektorów, konstruktorów i kustoszów.
2. asystentów starszych,
3. „ młodszych,
4. demonstratorów oraz stypendystów.

Art. 11.

Sprawami Szkoły kierują:

1. Rada Profesorów,
2. Kuratorjum Szkoły,
3. rektor.

Art. 12.

Do Rady profesorów wchodzą wszyscy profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni Szkoły oraz ci z docentów, których do Rady profesorów powoła na jej wniosek Minister W. R. i O. P.

Art. 13.

Członków Kuratorjum Szkoły w liczbie czterech mianuje Minister W. R. i O. P. na przeciąg lat sześciu. Jeden z tych czterech członków Kuratorjum jest przedstawicielem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, drugi — przedstawicielem Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. Co trzy lata ustępuje dwóch członków Kuratorjum. W trzy lata po pierwszej nominacji członków Kuratorjum w myśl niniejszego statutu 2 członków Kuratorjum ustępuje przez wylosowanie. Rektor Szkoły jest z urzędu piątym członkiem Kuratorjum.

Art. 14.

Na czele Kuratorjum Szkoły stoi jego przewodniczący, wybierany przez Kuratorjum na trzy lata z pośród jego członków i zatwierdzany przez Ministra W. R. i O. P. Zastępcą przewodniczącego Kuratorjum jest jego członek najstarszy wiekiem. Rektor Szkoły nie może być ani przewodniczącym, ani zastępcą przewodniczącego Kuratorjum.

Art. 15.

Na czele Szkoły stoi rektor, któremu w zakresie działalności urzędowej przysługuje tytuł „Magnificjencji". Rektor jest wybierany na trzy lata w ostatnich czterech tygodniach semestru letniego z pośród profesorów zwyczajnych przez Radę profesorów.

Wybory rektora są tajne i odbywają się za pomocą kartek. Nieobecni nie biorą udziału w wyborach. Kartki wyborcze zostają doręczone rektorowi, złożone pismem do wewnątrz i bez otwierania przeliczone przez rektora. Następnie powołany przez rektora członek zgromadzenia odczytuje kartki, celem stwierdzenia liczby głosów, oddanych na każdego z kandydatów, przyczem kartki białe nie są brane w rachubę.

Jeżeli w głosowaniu żaden z kandydatów nie otrzymał większości głosów, to odbywają się powtórne wybory w taki sam sposób. Jeżeli w drugiem głosowaniu żaden z kandydatów nie otrzymał większości głosów, to zebrani przystępują do wyborów ściślejszych pomiędzy tymi dwoma kandydatami, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W razie równości głosów, oddanych na obu kandydatów, rozstrzyga losowanie.

Od przyjęcia wyboru ma prawo uchylić się tylko ten, kto był już rektorem w Szkole lub kto poda powody odmowy, uznane za wystarczające przez większość zebranych. Wybrany kandydat, którego powody odmowy zostały uznane za niewystarczające, ma prawo apelowania w tej sprawie do Ministra W. R. i O. P. Rektor ustępujący może być wybrany ponownie.

Z przebiegu wyborów winien być sporządzony protokuł, który podpisuje rektor oraz wszyscy obecni członkowie Rady profesorów. Protokuł powinien zawierać tylko stwierdzenie liczby głosów oddanych oraz wyniki głosowania. Zostaje on przesłany Ministrowi W. R. i O. P., który z wnioskiem swym przedstawia wybranego kandydata do zatwierdzenia Naczelnikowi Państwa.

W razie, jeżeli Naczelnik Państwa wyborów nie zatwierdzi, rektor urzędujący zwołuje natychmiast Radę profesorów dla wyborów ponownych z wyłączeniem kandydatury niezatwierdzonej.

Art. 16.

Rektor nie może być zarazem dziekanem żadnego z wydziałów, ani też pierwszym zastępcą dziekana.

Art. 17.

Zastępcą rektora jest prorektor, bezpośredni poprzednik rektora na jego stanowisku. Zastępcą prorektora jest dziekan najstarszy latami służby. Przy równości lat służby zastępcą zostaje dziekan starszy wiekiem.

Art. 18.

Na czele każdego wydziału stoi dziekan, wybierany na 3 lata w ostatnich czterech tygodniach semestru letniego z pośród profesorów zwyczajnych Szkoły i zatwierdzony przez Ministra W. R. i O. P. Wybory odbywają się w myśl przepisów, przewidzianych w art. 15 dla wyboru rektora.

Art. 19.

Dziekana zastępuje w razie potrzeby jego pierwszy zastępca, wybierany bezpośrednio po wyborze dziekana z pośród profesorów zwyczajnych Szkoły przez Radę profesorów. Pierwszego zastępcę dziekana zastępuje w razie potrzeby profesor zwyczajny danego wydziału najstarszy wiekiem.

Art. 20.

Nikt nie może być jednocześnie dziekanem dwóch różnych wydziałów; nadto dziekan żadnego wydziału nie może być pierwszym zastępcą dziekana innego wydziału.

Art. 21.

Nowoobrani i zatwierdzeni rektor i dziekani obejmują urzędowanie na dwa tygodnie przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego. W razie zwłoki w zatwierdzeniu dotychczasowi rektor i dziekani urzędują aż do chwili, kiedy zatwierdzenie nastąpi.

Art. 22.

Jeżeli w pierwszym lub w drugim roku urzędowania rektor lub którykolwiek z dziekanów utraci możność pełnienia swych obowiązków, to Rada profesorów winna przystąpić do wyboru nowego rektora lub dziekana na resztę trzechlecia. Jeżeli wypadek taki zajdzie w trzecim roku urzędowania rektora lub dziekana, Rada profesorów decyduje o tem, czy należy na resztę roku akademickiego wybrać nowego rektora lub dziekana.

Art. 23.

Pierwszego rektora i pierwszych dziekanów mianuje z pośród profesorów zwyczajnych Szkoły na rok jeden Minister W. R. i O. P., przedstawiając nominację rektora do zatwierdzenia Naczelnikowi Państwa.

## III. Rada profesorów.

Art. 24.

Rada profesorów jest instytucją, której głównem zadaniem jest załatwienie spraw, dotyczących nauczania i karności w szkole.

Do zakresu działania Rady profesorów należą przedewszystkiem:

1. troska o zupełność i celowość całokształtu nauczania; Rada profesorów winna zwłaszcza zwrócić uwagę na to, by każdy student miał sposobność w ciągu normalnego okresu studjów odbycia zaleconych mu wykładów i ćwiczeń w należytym porządku;
2. przygotowywanie i ogłaszanie drukiem po zatwierdzeniu przez Ministra W. R. i O. P. spisu wykładów na każdy semestr;
3. udzielanie dyplomów i stopni doktorskich na podstawie wydanych w tym celu przez Ministra W. R. i O. P. osobnych przepisów;
4. opieka nad zakładami i zbiorami, należącemi do danego wydziału, o ile nie opiekują się niemi ich specjalni kierownicy;
5. inicjatywa w sprawie tworzenia nowych katedr i zakładów oraz rozszerzanie zakładów już istniejących;
6. przedstawianie Ministrowi W. R. i O. P. kandydatów na profesorów, docentów płatnych i nauczycieli umiejętności praktycznych w szkole wraz z wyczerpującą opinją o naukowej i pedagogicznej wartości tych kandydatów;
7. habilitowanie docentów prywatnych na podstawie wydanych w tym celu przez Ministra W. R. i O. P. osobnych przepisów;
8. mianowanie sił naukowych pomocniczych na wniosek kierowników odpowiednich zakładów w myśl wydanych w tym celu przez Ministra W. R. i O. P. osobnych przepisów, które obejmą także prawa i obowiązki sił naukowych pomocniczych;

9. wydawanie opinji naukowych w kwestjach wchodzących w zakres gałęzi wiedzy, związanych z gospodarstwem wiejskiem;
10. przedkładanie Kuratorjum Szkoły wniosków w sprawie przydzielania sal wykładowych, zakładów, biur, mieszkań i t. p. w obrębie Szkoły;
11. ferowanie wyroków w sprawach dyscyplinarnych studentów na wniosek stałego referenta do spraw dyscyplinarnych, wybieranego na trzy lata w ostatnich czterech tygodniach semestru letniego przez Radę profesorów z pośród profesorów zwyczajnych lub nadzwyczajnych Szkoły i zatwierdzanego przez Ministra W. R. i O. P. Wybory referenta do spraw dyscyplinarnych odbywają się w myśl przepisów, przewidzianych w art. 15 dla wyboru rektora;
12. decydowanie w kwestjach spornych powstałych pomiędzy wykładającymi w Szkole na tle ich obowiązków służbowych;
13. układanie preliminarzy budżetowych Szkoły, przedstawianych Ministrowi W. R. i O. P. za pośrednictwem Kuratorjum;
14. rozstrzyganie apelacji od uchwał i zarządzeń dziekanów w wypadkach, w których taka apelacja jest przewidziana przez odpowiednie przepisy;
15. przedkładanie do rozstrzygnięcia Ministrowi W. R. i O. P. sporów o kompetencje pomiędzy Radą profesorów a Kuratorjum Szkoły;
16. przedkładanie Ministrowi W. R. i O. P. opinji w sprawach, dotyczących kwestji, czy przyjęte przez profesorów zajęcia poboczne dają się pogodzić z ich stanowiskiem w Szkole;
17. nadawanie stypendjów, przedstawianie kandydatów do stypendjów oraz przyznawanie nagród za prace konkursowe;
18. uchwalanie regulaminu obrad Rady profesorów i przedstawianie go do zatwierdzenia Ministrowi W. R. i O. P.

Art. 25.

Posiedzenia Rady profesorów zwołuje rektor, który też przewodniczy posiedzeniom Rady. Rektor nie bierze udziału w głosowaniach, rozstrzyga jednak w razie równości głosów.

Art. 26.

Do prawomocności uchwał, powziętych na posiedzeniu Rady profesorów, konieczna jest obecność przynajmniej połowy członków Rady oprócz rektora lub zastępującego go prorektora.

Art. 27.

Każdy z członków Rady profesorów ma obowiązek uczęszczania na wszystkie posiedzenia Rady i brania czynnego udziału w jej pracach. Członkowie, zaniedbujący się w tym względzie, będą przez rektora pociągani do odpowiedzialności przed Radą profesorów. Członkowie Rady profesorów obowiązani są do zachowania ścisłej tajemnicy urzędowej.

## IV. Kuratorjum Szkoły.

Art. 28.

Kuratorjum Szkoły jest instytucją, której głównem zadaniem jest opiekowanie się materjalnemi intererami Szkoły i załatwianie jej spraw gospodarczych.

Do zakresu działania Kuratorjum należą przedewszystkiem:

1. ogólne zarządzanie majątkiem Szkoły i wszystkiemi powierzonemi jej funduszami,
2. nadzór nad gospodarstwem, prowadzonem w posiadłościach ziemskich Szkoły,
3. opinjowanie preliminarzy budżetowych Szkoły, przedkładanych przez Radę profesorów,
4. zdobywanie środków materjalnych na cele Szkoły,
5. inicjatywa w sprawie tworzenia nowych budowli oraz rozszerzanie już istniejących,
6. wydawanie opinji i formułowanie dezyderatów w sprawach, dotyczących Szkoły, z punktu widzenia potrzeb rolnictwa krajowego,
7. przydzielanie na wniosek Rady profesorów sal wykładowych, zakładów, biur, mieszkań i t. p. w obrębie Szkoły,
8. przedkładanie do rozstrzygnięcia Ministrowi W. R. i O. P. sporów o kompetencje pomiędzy Kuratorjum a Radą profesorów,
9. uchwalanie regulaminu obrad Kuratorjum i przedstawianie go do zatwierdzenia Ministrowi W. R. i O. P.

Art. 29.

Posiedzenia Kuratorjum zwołuje jego przewodniczący. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniach, rozstrzyga jednak w razie równości głosów.

Art. 30.

Do prawomocności uchwał, powziętych na posiedzeniu Kuratorjum, niezbędna jest obecność przynajmniej dwóch członków Kuratorjum oraz przewodniczącego lub jego zastępcy.

Art. 31.

Każdy z członków Kuratorjum ma obowiązek uczęszczania na wszystkie posiedzenia Kuratorjum i brania czynnego udziału w jego pracach. Członkowie, zaniedbujący się w tym względzie, zostają przez przewodniczącego pociągnięci do odpowiedzialności przed Ministrem W. R. i O. P. Członkowie, Kuratorjum obowiązani są do przestrzegania ścisłej tajemnicy urzędowej.

## V. Rektor.

Art. 32.

Rektor jest bezpośrednim zwierzchnikiem Szkoły w stosunkach wewnętrznych oraz przedstawicielem jej na zewnątrz.

Art. 33.

Rektor jest odpowiedzialny za wykonanie wszelkich zarządzeń, przewidzianych przez obowiązujące przepisy prawne oraz uchwały Rady profesorów. Jeżeli rektor uważa, że nie może odpowiadać za wykonanie pewnej uchwały Rady profesorów, to uchwałę tę zawiesza, przedstawiając zarazem sprawę Ministrowi W. R. i O .P.

Art. 34.

Sprawy, których załatwienie wymaga jedynie zastosowania obowiązujących uchwał i przepisów, rektor załatwia sam i przedstawia je Radzie profesorów na najbliższem posiedzeniu. Wszelkie inne zarządzenia rektora wymagają uprzedniej sankcji Rady profesorów. Jedynie w wypadkach, wymagających natychmiastowej decyzji, rektor załatwia i takie sprawy sam przedkładając jednak następnie swe zarządzenie Radzie profesorów do zatwierdzenia.

Art. 35.

Do specjalnych obowiązków rektora należy:

1. czuwanie nad tem, by wszyscy wykładający w Szkole wypełniali należycie swe obowiązki, aby wykłady rozpoczynały się we właściwym czasie, nie ulegały przerwom bez dostatecznych powodów i nie kończyły się przed oznaczonym terminem;
2. czuwanie nad porządkiem wewnętrznym w Szkole i we wszystkich jej pomieszczeniach i przedsiębranie niezbędnych ku temu zarządzeń;
3. czuwanie nad zachowaniem się studentów oraz udzielanie im stosownych napomnień w przypadkach uchybień przeciwko obowiązkom akademickim;
4. prowadzenie aktów, dotyczących egzaminów dyplomowych i doktorskich, dodokonanych habilitacji i t. p.;
5. wydawanie dorocznej kroniki Szkoły;
6. załatwianie spraw, dotyczących mianowania i zwalniania urzędników Szkoły w myśl art. 72 niniejszego statutu;
7. udzielanie wykładającym w Szkole urlopów do dni 8-miu oraz opinjowanie podań o urlopy dłuższe, skierowanych do Ministra W. R. i O. P.

Art. 36.

Pisma, skierowane do władz przez zakłady naukowe, poszczególnych wykładających i studentów Szkoły, podpisuje rektor.

Wszelkie rozporządzenia i pisma Ministra W. R. i O. P., skierowane do instytucji Szkoły z wyjątkiem Kuratorjum oraz pisma do poszczególnych wykładających lub studentów, przychodzą na ręce rektora.

Art. 37.

Pod koniec każdego roku akademickiego rektor zwołuje zgromadzenie wszystkich wykładających w Szkole, celem omówienia propozycji i życzeń wykładających we wszelkich sprawach naukowych i aaministracyjnych. Na zgromadzenie to rektor zaprasza także członków Kuratorjum. Protokuł zgromadzenia zostaje przesłany wraz z opinją Rady profesorów i Kuratorjum Ministrowi W. R. i O. P.

## VI. Dziekani.

Art. 38.

Dziekani reprezentują swe wydziały w Radzie profesorów oraz nazewnątrz Szkoły. Dziekan każdego wydziału jest odpowiedzialny za wykonanie wszelkich zarządzeń, dotyczących wydziału, przewidzianych przez uchwały Rady profesorów oraz za wykonanie obowiązujących przepisów prawnych. Jeżeli dziekan uważa, że nie może odpowiadać za wykonanie pewnej uchwały Rady profesorów, to przedstawia sprawę rektorowi.

Art. 39.

Sprawy, których załatwienie wymaga jedynie zastosowania obowiązujących uchwał i przepisów, dziekan załatwia sam, zawiadamiając o tem Radę profesorów na najbliższem posiedzeniu. Wszelkie inne zarządzenia dziekana wymagają uprzedniej sankcji Rady profesorów. Jedynie w wypadkach, wymagających natychmiastowej decyzji, dziekan załatwia i takie sprawy sam, przedkładając jednak następnie swe zarządzenia Radzie profesorów do zatwierdzenia.

Art. 40.

Do specjalnych obowiązków dziekana należy:

1. piecza nad dobrem wydziału oraz kontrola nad jego specjalnemi funduszami;
2. czuwanie nad przykładaniem się do nauki i dobrem prowadzeniem się studentów, należących do wydziału oraz udzielanie im stosownych napomnień w przypadkach uchybień przeciwko obowiązkom akademickim;
3. prowadzenie listy studentów wydziału, prowadzenie ksiąg kontroli, zapisów na wykłady i ćwiczenia, kontroli wyników egzaminów oraz wszelkich aktów wydziału;
4. przygotowywanie sprawozdań z działalności wydziału, przedstawianych z końcem roku szkolnego Radzie profesorów. Dziekan ma prawo wymagać w zajęciach administracyjnych pomocy kancelarji Szkoły oraz usług woźnych.

## VII. Profesorowie, docenci, nauczyciele.

Art. 41.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Ministra W. R. i O. P., kandydatów na profesorów przedstawia Rada profesorów. Profesorami zwyczajnymi i nadzwyczajnymi mogą być tylko osoby, które dały się poznać zaszczytnie ze swej działalności naukowej oraz pedagogicznej.

Art. 42.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni winni czas wolny od zajęć obowiązkowych poświęcać naukowej pracy badawczej i przyczyniać się

do postępu i rozwoju nauk, związanych z gospodarstwem wiejskiem. Zwłaszcza winni się starać o przysporzenie krajowi nowych pracowników naukowych, wdrażając młodych adeptów do samodzielnej pracy badawczej.

Art. 43.

Prawa i obowiązki profesorów, wynagrodzenie ich oraz czas służby, zostaną określone w osobnej pragmatyce służbowej.

Art. 44.

Osobom o wyjątkowych zasługach naukowych może Naczelnik Państwa na wniosek Ministra W. R. i O. P. a na przedstawienie Rady profesorów nadać tytuł honorowego profesora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Art. 45.

Docenci prywatni nie są mianowani przez władze państwowe, mają oni prawo wykładania w Szkole i korzystania w tym celu z jej sal wykładowych, które to prawo uzyskują w myśl specjalnych przepisów. Uchwały Rady profesorów udzielające veniam legendi, wymagają zatwierdzenia Ministra W. R. i O. P.

Art. 46.

Docentom prywatnym szczególniej zasłużonym dla Szkoły i jej zadań może Naczelnik Państwa na wniosek Ministra W. R. i O. P. a na przedstawienie Rady profesorów nadać tytuł profesora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Art. 47.

Docentów płatnych i nauczycieli umiejętności praktycznych mianuje Minister W. R. i O. P. na przedstawienie Rady profesorów.

Art. 48.

Kandydatów na pierwszych profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych przedstawia do nominacji Naczelnikowi Państwa Minister W. R. i O. P. po wysłuchaniu opinji specjalnie w tym celu powołanej przez siebie komisji.

## VIII. Zakłady Szkoły.

Art. 49.

Celem umożliwienia osiągnięcia swych zadań naukowych i pedagogicznych Szkoła posiada specjalne zakłady naukowe, jako to: laboratorja, pracownie, pola doświadczalne, seminarja, bibljotekę, muzea, gabinety i t. p., stanowiące bądź jej własność, bądź też oddane do jej dyspozycji.

Art. 50.

Na czele każdego zakładu stoi odpowiedzialny kierownik, mianowany przez Ministra W. R. i O. P. na wniosek Rady profesorów.

Art. 51.

Kierownicy zakładów winni zawiadywać zarówno naukowemi, jak i gospodarczemi sprawami swych zakładów. Nadto mają oni obowiązek przychodzenia w miarę możności z pomocą pokrewnym zakładom Szkoły w ich potrzebach.

Kierownicy zakładów obowiązani są przedkładać z końcem roku szkolnego rektorowi Szkoły preliminarze budżetowe na rok następny oraz sprawozdania z działalności zakładu w danym roku akademickim, w celu dostarczenia materjałów do kroniki Szkoły.

Art. 52.

Bezpośrednim zwierzchnikiem zarówno sił naukowych pomocniczych, dodanych kierownikom zakładów, jak i służby każdego zakładu, jest jego kierownik, nadto siły naukowe pomocnicze podlegają rektorowi, służba zaś sekretarzowi i rektorowi.

Udzielanie urlopów do 2 tygodni siłom naukowym pomocniczym i służbie zakładów naukowych należy do kierownika zakładu, urlopów do 6 tygodni udziela rektor, dłuższych urlopów Minister W. R. i O. P.

Art. 53.

Władzą dyscyplinarną sił naukowych pomocniczych i służby zakładów Szkoły jest rektor.

Art. 54.

Regulamin dla zakładów naukowych uchwala na podstawie wniosków odnośnych kierowników Rada profesorów.

## IX. Studenci.

Art. 55.

Studentem Szkoły może być osoba, która posiada świadectwo dojrzałości i spełnia nadto warunki wymienione szczegółowo w „Przepisach dla studentów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego", wydanych przez Ministra W. R. i O. P.

Art. 56.

Przyjmowanie studentów do Szkoły odbywa się za pomocą aktu imatrykulacji na podstawie decyzji komisji imatrykulacyjnej, złożonej z rektora i dziekanów.

Po wpisaniu do albumu Szkoły imienia i nazwiska, miejsca urodzenia, przynależności państwowej, wyznania i odbytych studjów, student ślubuje rektorowi przez podanie ręki, że będzie się stosował sumiennie do istniejących przepisów i będzie posłuszny rozporządzeniom władz akademickich poczem otrzymuje matrykułę.

Art. 57.

Po dokonaniu imatrykulacji student zgłasza się do dziekana tego wydziału do którego pragnie należeć: dziekan zapisuje go do albumu wydziału (inskrypcja).

Art. 58.

Przez imatrykulację i inskrypcję student zyskuje obywatelstwo akademickie wraz z przywiązanemi doń prawami i obowiązkami, przewidzianemi w „Przepisach dla studentów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego".

Art. 59.

Utrata obywatelstwa akademickiego następuje:

1. wskutek wydania świadectwa wystąpienia ze Szkoły;
2. wskutek wydalenia ze Szkoły w drodze dyscyplinarnej;
3. wskutek wykreślenia z albumu Szkoły.

Rektor ma prawo zastosować środek, przewidziany w p. 3, jeżeli student, mimo napomnienia, nie zapisał się w przeciągu pierwszych trzech tygodni po rozpoczęciu semestru na przepisaną liczbę wykładów, lub też gdy nie opłacił czesnego we właściwym terminie.

Art. 60,

Każdy student, opuszczający Szkołę, otrzymuje na żądanie świadectwo wystąpienia z wyszczególnieniem wykładów i ćwiczeń, na które był zapisany i z uwagą co do sprawowania się.

Art. 61.

Osoby, nie mogące być imatrykulowanemi, mogą być dopuszczone do słuchania wykładów w charakterze słuchaczy nadzwyczajnych jedynie w drodze wyjątku z uwzględnieniem postanowień, zawartych w „Przepisach dla studentów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego“.

## X. Wykłady.

Art. 62.

Wykłady dzielą się na wykłady w znaczeniu ściślejszem oraz na ćwiczenia. Zostają one ogłaszane przed rozpoczęciem każdego półrocza.

Art. 63.

Wykłady profesorów i docentów winny dawać całokształt współczesnego stanu odpowiednich gałęzi wiedzy lub też poszczególnych ich części i zagadnień specjalnych, opracowany w sposób możliwie jasny, zwięzły i przystępny. Wykładający winni o ile możności uwzględniać stan wykładanych przez się umiejętności w kraju naszym, nadto zachęcać do czynienia dalszych badań samodzielnych oraz wskazywać na istniejące braki i luki.

Art. 64.

Wykłady profesorów i docentów mogą być publiczne, zwyczajne oraz prywatne.

Wykłady publiczne są bezpłatne; za wykłady zwyczajne studenci uiszczają stosowną opłatę, zależną od liczby godzin; na słuchanie wykładów prywatnych należy uzyskać pozwolenie wykładającego.

Art. 65.

Każdy wykładający podaje z początkiem semestru do wiadomości studentów termin, w którym rozpocznie swe wykłady.

Art. 66.

Wykładający obowiązani są mieć zapowiedziane przez nich wykłady, jeśli się na nie zgłoszą przynajmniej trzej studenci, jako słuchacze.

Art. 67.

Wykłady docentów prywatnych są brane w rachubę przy zaliczeniu semestrów tak samo, jak wykłady profesorów.

Art. 68.

Ćwiczenia w laboratorjach i pracowniach są uważane narówni z wykładami zwyczajnemi. Mogą się na nie zapisywać wszyscy studenci, należący do odpowiedniego wydziału, studenci zaś innych wydziałów za zgodą właściwego kierownika.

Za ćwiczenia te studenci uiszczają stosowną opłatę oraz dodatkową opłatę za korzystanie z pracowni i jej środków. Wysokość tej opłaty oznacza Minister W. R. i O. P. na wniosek Rady profesorów.

Art. 69.

Zajęcia w seminarjach specjalnych oraz prace laboratoryjne samodzielne na tematy, dawane przez profesorów, są traktowane tak, jak wykłady prywatne. Celem zapisania się na nie należy uprzednio uzyskać przyzwolenie odpowiedniego profesora, względnie kierownika zakładu.

Art. 70.

Osobom, upoważnionym przez Ministra, przysługuje prawo wstępu na wykłady i ćwiczenia.

## XI. Urzędnicy i służba.

Art. 71.

Władzom szkoły dodany jest personel urzędniczy, w którego skład wchodzą: sekretarz Szkoły oraz siły pomocnicze w miarę potrzeby.

Art. 72.

Urzędników Szkoły mianuje i zwalnia Minister W. R. i O. P. na wniosek rektora.

Art. 73.

Bezpośrednim zwierzchnikiem personelu urzędniczego jest sekretarz Szkoły, który jest dyrektorem kancelarji Szkoły. Sekretarz wraz z personelem urzędniczym podlega rektorowi.

Art. 74.

Udzielanie urlopów do 6 tygodni personelowi urzędniczemu należy do rektora; dłuższych urlopów udziela Minister W. R. i O. P.

Art. 75.

Władzą dyscyplinarną personelu urzędniczego jest rektor.

Art. 76.

Regulamin, normujący funkcje sekretarjatu oraz obowiązki personelu urzędniczego, układa rektor, a zatwierdza Minister W. R. i O. P.

Art. 77.

Służba szkolna dzieli się na stałą i pomocniczą. Służbę stałą mianuje zaś służbę tymczasową mianuje i oddala rektor.

Art. 78.

Bezpośrednim zwierzchnikiem służby szkolnej (z wyjątkiem służby zakładów naukowych) jest sekretarz Szkoły.

Art. 79.

Urlopów służbie z wyjątkiem urlopów niedłuższych nad 2 tygodnie, dawanych służbie zakładów naukowych przez ich kierowników, udziela do 6 tygodni rektor na przedstawienie sekretarza Szkoły; dłuższych urlopów udziela Minister W. R. i O. P.

Art. 80.

Władzą dyscyplinarną służby szkolnej jest rektor.

Art. 81.

Regulamin, normujący obowiązki służby szkolnej, układa rektor.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświec. Publiczn.
(—) *Jan Łukasiewicz.*

„Dz. Pr." z dn. 8.II 1919 r. № 14 poz. 148.

## III.

### 301.

### Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy wsi „Skobelewka" na „Bartoszówka".

Nazwa wsi „Skobelewka" gminy Skuły powiatu Błońskiego zmienia się niniejszem, zgodnie z życzeniem ludności, na „Bartoszówka".

Warszawa, d. 4/IV 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych (—) *K. Sienkiewicz.*

### 302.

### Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o wprowadzeniu czasu letniego.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 1-go kwietnia 1919 roku zarządzam co następuje:

Zegary publiczne w całem Państwie należy dnia 15 kwietnia 1919 r. o godz. 2-ej w nocy podług dotychczasowej rachuby przesunąć o godzinę naprzód, t. j. na 3-cią po północy.

Warszawa, d. 5.IV. 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

### 303.

### Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach, związanych z wprowadzeniem stanu wyjątkowego.

Na mocy art. 2 dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego i uchwały Rady Ministrów z dn. 1 kwietnia r. b. zarządzam niniejszem, aż do odwołania co następuje:

I. Wszelkie zebrania pod gołem niebem w obrębie terenów kolejowych są zabronione.

II. Wszelkie zebrania w warsztatach lub innych zamkniętych pomieszczeniach kolejowych mogą się odbywać jedynie z zachowaniem przepisów następujących:

1) na 48 godzin przed rozpoczęciem, zebranie winno być zgłoszone: w Warszawie— w biurze Dowódcy Straży Kolejowej,

w innych miejscowościach—w odnośnych inspektorjatach straży kolejowej;

2) zgłoszenie winno być wymienione na piśmie, za podpisami przynajmniej trzech zwołujących i ma zawierać wskazanie daty, godziny, miejsca i celu zebrania;

3) zwołujący zebranie oraz jego przewodniczący są osobiście odpowiedzialni za spokojny przebieg zebrania;

4) na zebraniu ma prawo być obecnym oficer straży kolejowej, władny zebranie zamknąć w wypadkach, gdy przybierze charakter zagrażający spokojowi, lub bezpieczeństwu publicznemu.

III. Zabrania się:

1. Chodzenia po plancie kolejowym i w obrębie wywłaszczenia kolejowego, oraz wstępu do warsztatów i służbowych pomieszczeń kolejowych osobom obcym, nie należącym do personelu kolejowego.

2. Przerwania, lub usiłowania przerwania za pomocą agitacji, gwałtu lub innych sposobów, ruchu kolejowego lub pracy na stacjach, w warsztatach i biurach kolejowych.

3. Korzystanie z telegrafu i telefonu kolejowego dla celów niesłużbowych.

Winni przekroczenia przepisów powyższych ulegną w drodzę administracyjnej zamknięciu w więzieniu na czas do trzech miesięcy lub grzywnom do 3.000 mk., z zamianą, w razie niewypłacalności, na areszt do 3 miesięcy.

Warszawa, d. 8/IV 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) S. *Wojciechowski*.

## 304.

## Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie mianowania p. Pękosławskiego Nadzwyczajnym Komisarzem na powiat Będziński.

Do Pana
Stanisława Pękosławskiego,
Komisarza Pełnomocnego na pow. Będziński.

Na podstawie art. 2 dekretu o wprowadzeniu stanu wyjątkowego z dnia 2 stycznia 1919 r. oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1-go kwietnia 1919 r. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego na całym obszarze b. Królestwa Kongresowego mianuję Pana Nadzwyczajnym Komisarzem na powiat Będziński.

Warszawa, dn. 8.IV 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) S. *Wojciechowski*

## IV.

## 305.

## Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy powiatowych oraz Naczelników miejskiej Policji Komunalnej w Warszawie, Łodzi i Lublinie w sprawie przedstawicielstwa władz państwowych administracyjnych w większych miastach.

Na mocy art. 3 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski b. zaboru rosyjskiego miasta, liczące ponad 25.000 mieszkańców, stanowią samodzielne powiaty miejskie. Wobec tego, że ani w tym Dekrecie, ani w innych niema wskazówki, kto w tego rodzaju miastach pełni funkcje reprezentanta władzy polityczno-administracyjnej i, powołując się na tutejsze rozporządzenie z dnia 16 listopada 1918 r., ogłoszone w Monitorze Polskim № 205, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu czasowo, do wydania odpowiedniej ustawy, zawiadywanie w tych miastach wszelkiemi sprawami administracyjnemi, nieprzekazanemi samorządowi miejskiemu; wyjątek z tej reguły będą stanowiły miasta Warszawa, Łódź i Lublin, w których funkcje powyższe powierza się Naczelnikowi miejskiej Policji Komunalnej.

Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości PP. Prezydentów, względnie PP. Burmistrzów miast, położonych w powierzonym Panu powiecie.

Warszawa, d. 3/IV 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Józef Bek.*

# VI.

## 306.

## Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

**Minister Spraw Wewnętrznych mianował:**

w dn. 3 marca 1919 r.

Kępkowską Stefanję—Sekretarzem,
Skupieńską Marję—Sekretarzem,
Witwińską Stanisławę—Sekretarzem,
Erbrichównę Antoninę—Sekretarzem,
Urbana Romana—Sekretarzem.

w dn. 5 marca 1919 r.

Pomocnika Referenta Stypińskiego Michała—Referentem.

w dn. 6 marca 1919 r.

Nickiego Leona—Sekretarzem.

w dn. 7 marca 1919 r.

Pomocnika Referenta Moszczeńskiego Kazimierza—Referentem.

w dn. 8 marca 1919 r.

Chłapowskiego Kazimierza—Radcą Ministerjalnym,
Szpindlera Wiktora—Radcą Ministerjalnym,
Pomocnika Referenta Wesołowskiego Bronisława—Referentem,
Sekretarza Umińskiego Władysława—Pomocnikiem Referenta,
Sekretarza Prószyńskiego Bronisława—Pomocnikiem Referenta,
Sekretarza Starzyńskiego Stanisława—Pomocnikiem Referenta.

w dn. 11 marca 1919 r.

Mrozowskiego Bolesława — Starszym Referentem.

w dn. 12 marca 1919 r.

Englerta Adama-Wincentego — Pomocnikiem Referenta i Adjutantem Szefa Sekcji Bezpieczeństwa Publicznego,
Obarską Irenę—Sekretarzem.

w dn. 13 marca 1919 r.

Dulębę Zbigniewa D-ra — Starszym Referentem.

w dn. 26 marca 1919 r.

Kwaśniaka Antoniego—Instruktorem Kancelaryjnym (Kat. VII),
Palińskiego Stanisława — Starszym Referentem.

w dn. 28 marca 1919 r.

Radcę Ministerjalnego Kozłowskiego Bolesława—Naczelnikiem Wydziału,
Rappé Adolfa D-ra — Naczelnikiem Wydziału,
Twardo Stanisława — Inspektorem Administracyjnym (kat. V-b),
Szarskiego Kazimierza — Starszym Referentem.

w dn. 29 marca 1919 r.

Sporzyńską Reginę—Starszą Kancelistką.

w dn. 31 marca 1919 r.

Sekretarza Olszewskiego Adolfa—Instruktorem Kancelaryjnym (kat. VIII).

*Awansował:*

w dn. 13 marca 1919 r.

Inspektora Administracyjnego kat. VI, Brzezińskiego Stefana na Inspektora Administracyjnego V-b.

*Ze służby ustąpił.*

w dn. 20 lutego 1919 r.

Referent Bratkowski Aleksander.

Drukiem F. Wyszyńskiego i S-ki, Warszawa, Zgoda № 5.